

Nr 237.

Av herr **Linnér**, *om ändring av tulltaxans bestämmelser rörande väggplattor.*

I gällande tulltaxa uppdelas väggplattor efter tjockleken i tvenne grupper, av vilka den ena omfattar plattor av 3 cm tjocklek eller däröver med en tullsats för glaserade plattor av 1 krona per 100 kg (tulltaxans nr 681, stat. nr 1270) och den andra plattor av mindre tjocklek med en tullsats för enfärgade glaserade plattor av 10 kronor per 100 kg (tulltaxans nr 684, stat. nr 1273). Genom en anmärkning fogad till den förstnämnda gruppen hänförs till densamma jämväl s. k. klyvstenar, vilkas tjocklek i okluset skick uppgår till 3 cm eller däröver. Denna bestämmelse utnyttjas i avsevärd omfattning för att vid import till Sverige kringgå tullskyddet för de tunnare plattorna därigenom, att två sådana plattor under 3 cm fabriceras såsom en klyvsten med sammanlagd tjocklek över 3 cm. Efter införseln kunna dessa plattor med ett lätt slag särskiljas och stundom äro desamma så lösligt sammanfogade, att de av sig själva falla isär under transporten. Härav har blivit följdén att det avsedda tullskyddet för fabrikation av inhemska plattor av 10 kronor för 100 kg i avsevärd omfattning blivit ineffektivt och i realiteten begränsat till 1 krona. Bestämmelsen ifråga infördes i 1911 års tulltaxa på grund av åtagande i handelstraktaten med Tyskland den 2 maj 1911, vilket åtagande emellertid redan den 16 mars 1921 upphört att gälla och därefter icke förnyats.

Då det synes överensstämmande med tullskyddets innebörd att de såsom klyvstenar tillverkade plattorna tulltaxeras i den form de slutligen användas, synes berörda bestämmelse böra ändras därhän, att klyvstenar taxeras enligt den tullposition, till vilken de i kluvet skick skola hänföras.

Vidare har under senaste året förekommit en betydande import av mycket tunna glaserade väggplattor (under 1 cm.), hänförliga till tulltaxans nr 684 och 685 (stat. nr 1273 och 1274). Genom att avsevärt minska plattornas tjocklek minskas tullen i % av värdet per viktsenhet, vilket innebär en nedsättning av tullskyddets effektivitet, en nedsättning som ökas i samma mån plattorna göras tunnare. För de utländska fabrikanter, som äro inriktade på export av väggplattor till Sverige, utgör detta förhållande givetvis en lockelse att göra dessa så tunna som möjligt för att därigenom kringgå tullskyddet, och då så är fallet

torde anledning föreligga att skydda den inhemska tillverkningen av fullvärdiga väggplattor genom en ytterligare differentiering av plattornas tulltaxering efter deras tjocklek. Gränsen synes lämpligast böra sättas vid en tjocklek av 1 cm. Med hänsyn till det ökade tillverkningsvärdet per viktsenhet för de tunnaste plattorna torde en dubbling av de nuvarande tullsatserna för dem kunna anses skälig.

Då det kan tänkas, att i avsikt att undgå den högre tullen klyvstenar tillverkas för export till Sverige även av mindre tjocklek än 3 cm, bör i samband med eventuell uppdelning av den nuvarande gruppen för de tunnare plattorna en liknande anmärkning, som ovan föreslagits för de tjockare, infogas.

På grund av vad ovan anförts hemställles, att riksdagen måtte besluta,

att den nuvarande anmärkningen under tulltaxans nr 680 och 681 får följande lydelse: S. k. klyvstenar, vilkas tjocklek i okluvet skick uppgår till 3 cm eller däröver, tulltaxeras enligt den tullposition, till vilken de i kluvet skick skola hänföras,

att en ytterligare differentiering med avseende på tjockleken vidtages för väggplattor i så måtto, att samtliga plattor under 3 cm uppdelas i tvenne grupper med en gräns vid 1 cm med bibehållande av de nuvarande tullsatserna för plattor av tjocklek mindre än 3 cm till och med 1 cm och dubbling av tullsatserna för plattor av mindre tjocklek än 1 cm, samt

att en anmärkning liknande den ovan först angivna infogas under de rubriker, som omfatta plattor av tjocklek mindre än 3 cm till och med 1 cm.

Stockholm den 22 januari 1934.

S. Linnér.